

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2019. augusztus 30.
(OR. en)

11814/19

Intézményközi referenciaszám:
2019/0175(NLE)

PECHE 365

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2019) 380 final
Tárgy:	Javaslat – A TANÁCS RENDELETE a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2020. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2019/124 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2019) 380 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2019) 380 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.8.30.
COM(2019) 380 final

2019/0175 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2020. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2019/124 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően arra kell törekedni, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot (MFH) biztosító szintet. E tekintetben fontos eszköz a halászati lehetőségek éves meghatározása teljes kifogható mennyiségek (TAC-ok) és kvóták formájában.

A közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló, 2016. július 6-i (EU) 2016/1139 rendelet a halászati mortalitási értékeket tartományokként határozza meg. E javaslat is tartományokat használ a közös halászati politika célkitűzéseinek, különösen az MFH-nak az elérése és fenntartása érdekében.

E javaslat célja a kereskedelmi szempontból legfontosabb balti-tengeri halállományok tekintetében meghatározni a tagállamok halászati lehetőségeit a 2020. évre. A TAC-okra és kvótákra vonatkozó éves döntések egyszerűbbé tétele és áttekinthetősége érdekében a balti-tengeri halászati lehetőségek meghatározása 2006 óta külön rendelettel történik.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A javaslat a közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelet célkitűzéseinek megfelelő szintű kvótákat állapít meg.

• Összhang az Unió egyéb politikáival

A javasolt intézkedések a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra, és összeegyeztethetők a fenntartható fejlődést célzó uniós politikával.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

• Arányosság

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt:

a közös halászati politika közös politika. Az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése szerint a halászati lehetőségek meghatározására és kiosztására vonatkozó intézkedések elfogadása a Tanács feladata.

Ez a tanácsi rendelet halászati lehetőségeket oszt ki a tagállamok között. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (6) és (7) bekezdése, valamint 17. cikke értelmében a tagállamok a hivatkozott cikkekben előírt kritériumok tiszteletben tartásával saját belátásuk szerint dönthetnek e lehetőségek egyes régiók vagy piaci szereplők közötti elosztásáról. Ennélfogva a tagállamoknak elegendő mozgástér áll rendelkezésükre az odaítélt halászati lehetőségek

kiaknázásának céljára általuk kiválasztott társadalmi-gazdasági modellre vonatkozó döntések meghozatalában.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. Ezt a rendeletet a Tanács minden évben elfogadja, a végrehajtásához szükséges állami és magánszektorbeli eszközök pedig már adottak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt aktus: rendelet.

Ez a javaslat a halászati gazdálkodásra vonatkozik az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése alapján.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Konzultációk az érdekelt felekkel**

A közös halászati politikának megfelelően konzultációra került sor a balti-tengeri tanácsadó testülettel (BSAC) a 2020-ban rendelkezésre álló halászati lehetőségekről folytatott konzultációról szóló bizottsági közleményben (COM(2019) 274 final) foglaltak alapján. A javaslat tudományos alapját a Nemzetközi Tengerkutatási Tanácstól (ICES) kapott szakvélemények képezik. A javaslat kidolgozásakor mérlegeltük és figyelembe vettük a különböző érdekeltel által az összes érintett halállományra vonatkozóan előzetesen kifejtett álláspontokat, amennyiben nem álltak ellentmondásban a meglévő szakpolitikákkal, illetve nem vezethetnének a sérülékeny erőforrások állapotának romlásához.

A 2019 júniusában megrendezett, BALTFISH elnevezésű regionális fórumon a fogási korlátozásokra és az állományok állapotára vonatkozó tudományos szakvélemények megvitatásra kerültek a tagállamokkal.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

A konzultációba bevont tudományos szervezet a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) volt.

Az Unió az ICES-től minden évben tudományos szakvéleményeket kér a jelentős halállományok állapotáról. A kapott szakvélemények kiterjednek minden balti-tengeri állományra, és a főbb kereskedelmi állományok tekintetében a TAC-okra vonatkozó javaslatot is megfogalmazzák (www.ices.dk/community/advisory-process/Pages/Latest-advice.aspx).

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat egy hosszú távú megközelítésbe illeszkedik, amelynek értelmében a halászat mértékét a hosszú távon fenntartható szintekre kell csökkenteni, majd e szinteken kell tartani. Ez a megközelítés várhatóan stabil halászati terhelést, magasabb kvótákat és ezáltal a halászoknak és családjaiknak jobb megélhetést eredményez. A kirakodott mennyiségek növekedése várhatóan kedvez a halászati ágazatnak, a fogyasztóknak, a feldolgozó- és kiskereskedelmi ágazatnak, valamint a kereskedelmi és a hobbihorgászathoz kapcsolódó egyéb iparágaknak.

Az elmúlt években a balti-tengeri halászati lehetőségekre vonatkozóan hozott határozatok nyomán a halászati mortalitás egy állománytól eltekintve összhangba került a TAC-ok rögzítésekor érvényes MFH-tartományokkal, az állományok helyreálltak, a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek pedig egyensúlyba kerültek. Sajnos a közönséges tőkehalnak a

Balti-tenger keleti részén élő állományát 2019-ben komoly terhelés érte, így az állomány 2020-ban nem lesz összhangban az MFH-val, sőt valószínűleg az elkövetkező években sem. Egyes állományok megerősítésében tehát további előrelépésre van szükség: némelyik biomasszája még mindig elmarad a biztonságos biológiai határértéktől, és valamennyi ilyen állomány esetében el kell érni az MFH szintjét.

A fentieket figyelembe véve a Bizottság javaslata az állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket a következő mértékek szerint csökkenti: 71 %-kal a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány, 10 %-kal a Balti-tenger középső térségének heringállománya, 27 %-kal a botteni-öbölbeli heringállomány, 32 %-kal a sima lepényhal állománya, 5 %-kal a Balti-tenger fő medencéjének lazacállománya, 25 %-kal a sprattállomány és 68 %-kal a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány esetében. A közönséges tőkehalnak a Balti-tenger keleti részén élő állományával kapcsolatban az ICES jelezte, hogy a rendelet Tanács általi, idén októberben esedékes elfogadása előtt nem tud szám adatokkal szolgálni a 2020-as elkerülhetetlen járulékos fogásokról. A Bizottság becslése szerint a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományra vonatkozó halászati lehetőségek csökkenni fognak. A bizottsági javaslat 11 %-kal növeli a Rigai-öböl heringállományára vonatkozó halászati lehetőségeket, a Finn-öböl lazacállományára vonatkozó halászati lehetőségeket pedig változatlanul hagyja.

A 2020-ra vonatkozó javaslatok gazdasági hatása tehát abban mutatkozik meg, hogy valamennyi tagállam flottája számára csökkenni fognak a halászati lehetőségek. Összességében a Bizottság javaslatának megfelelően mintegy 469 000 tonna halászati lehetőség állna rendelkezésre a Balti-tengeren, ami 2019-hez képest 23,6 %-os csökkenést jelent. A Balti-tengerre vonatkozó többéves terv előírja, hogy az egészséges állományokra vonatkozó TAC meghatározható úgy is, hogy értéke az MFH pontértéke feletti tartományba essen (az ún. „felső MFH-tartományba”), ami nevezetesen biztosítja, hogy az egymást követő évek közötti eltérések legfeljebb 20 %-ra legyenek korlátozhatók. A Bizottság azonban nem javasolja ezen alternatíva alkalmazását, mivel a Balti-tenger nyugati térségében élő heringállomány, valamint a Balti-tenger nyugati és keleti részén élő közönségestőkehal-állományok biomasszája nem éri el a biztonságos biológiai határértéket. Ráadásul a sprattállomány csupán egyetlen jó évjáratra támaszkodik, ezért az ICES becslése szerint a biomassza az elkövetkező években csökkenni fog. Az MFH felső tartományának igénybevétele azzal fenyeget, hogy a jövőben még komolyabb csökkentésekkel kellene számolni. Ezen túlmenően a botteni-öbölbeli heringállományra vonatkozóan az ICES az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményt bocsátott ki, amely nem ad meg MFH-tartományokat. A sima lepényhal a Balti-tengerre vonatkozó többéves terv keretében járulékosan kifogott faj, ezért az ICES erre az állományra nem határoz meg MFH-tartományokat. Végezetül a Balti-tengerre vonatkozó többéves terv azt is lehetővé teszi, hogy a vegyes halászatban az egészséges állományok esetében igénybe vegyék a felső MFH-tartományokat, amennyiben ez szükséges a közös halászati politika és a többéves terv célkitűzéseinek eléréséhez. Noha a heringhalászat vegyes halászat, a Balti-tenger középső térségének heringállománya esetében a Bizottság nem javasolja a felső MFH-tartomány használatát, mivel az állomány egyetlen jó évjáratra támaszkodik, ráadásul a heringet vegyes halászat keretében együtt halásszák a közönséges tőkehal állományával, amelynek állapota egyre romlik.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javaslat rugalmasságot biztosít a balti-tengeri halászati lehetőségekről szóló rendeletek alapján a korábbi években már bevezetett kvótacsere-rendszerek alkalmazása tekintetében. A javaslat nem ír elő az uniós vagy nemzeti hatóságokat terhelő új elemeket vagy új közigazgatási eljárásokat, így az adminisztratív teher nem nő.

A javaslat a 2020. évre vonatkozó éves rendeletre irányul, ennél fogva nem tartalmaz felülvizsgálati rendelkezést.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A TAC-ok és kvóták formájában meghatározott halászati lehetőségek felhasználásának nyomon követését az 1224/2009/EK tanácsi rendelet írja elő.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat meghatározza 2020 tekintetében a Balti-tengeren halászatot folytató tagállamok számára a bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó halászati lehetőségeket.

A Balti-tengeri halászatra vonatkozó többéves terv¹ 2016. július 20-án lépett hatályba. E terv rendelkezései szerint a halászati lehetőségeket a terv célkitűzéseivel összhangban kell meghatározni, ezenkívül a halászati lehetőségeknek meg kell felelniük a rendelkezésre álló legmértvadból – főképpen az ICES vagy hasonló, független tudományos testületek által kibocsátott – tudományos szakvéleményekben meghatározott halászati mortalitási céltartományoknak. Olyan esetekben, amikor egy állomány biomasszája nem éri el a legmértvadból tudományos szakvéleményekben meghatározott referenciapontokat, a halászati lehetőségeket az állomány biomasszájának csökkenésével arányosan csökkentett halászati mortalitásnak megfelelően kell megállapítani.

A javasolt halászati lehetőségek megfelelnek az 1380/2013/EU rendelet 16. cikke (1) bekezdésének (a viszonylagos stabilitás elve) és 16. cikke (4) bekezdésének (a közös halászati politika céljai és a többéves tervekben előírt szabályok).

Az Oroszországi Föderációval közös gazdálkodás tárgyát képező állományok uniós kvótáinak meghatározása érdekében az ICES által javasolt TAC-okból levonásra kerültek ezen állományok megfelelő mennyiségei. A tagállamok számára kiosztott TAC-okat és kvótákat a rendelet melléklete tünteti fel.

A Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány esetében az állomány mérete az ICES becslése szerint továbbra is az ívársra képes biomassza legalacsonyabb szintjének referenciapontja alatt marad, amely alatt csökkenhet az ICES által meghatározott szaporodóképesség (B_{lim}). Az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikke úgy rendelkezik, hogy amennyiben a tudományos szakvélemények alapján egy adott állomány nem éri el a B_{lim} értéket, korrekciós intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy az állomány mérete minél hamarabb visszaálljon az MFH-t biztosító szintre. E szint elérése érdekében az állományra vonatkozó halászati lehetőségeket először is úgy kell meghatározni, hogy értékük összhangban álljon az F_{MFH} felső tartománya alá csökkent halászati mortalitással, másodsor pedig további korrekciós intézkedéseket kell hozni. Figyelembe véve a Balti-tenger nyugati

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt Balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

részén élő heringállomány biomasszájának csökkenését, a Bizottság az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése értelmében azt javasolja, hogy a TAC az F_{MFH} tartományoknál alacsonyabb szinten kerüljön megállapításra. A Bizottság a tartomány alsó értékének használatát, illetve további csökkentést javasol. Ez 2 651 tonna (-71 %) TAC-ot eredményez, amely az ICES szerint lehetővé teszi, hogy 2022-re a biomassza a B_{lim} érték felett legyen.

A Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány esetében az ICES több év elteltével ismét analitikai értékelést készített. Az ICES azonban nem tudta meghatározni az MFH szerinti halászati mortalitási tartományokat. Ezenkívül az ICES becslése szerint az állomány mérete nem éri el a B_{lim} értéket, és középtávon még a halászat teljes tilalma esetén is a B_{lim} érték alatt fog maradni. A Bizottság ezért 2019 júliusában sürgősségi intézkedéseket fogadott el, amelyek értelmében az év végéig megtiltotta a közönséges tőkehal halászatát azokon a területeken, ahol számottevő a Balti-tenger keleti részén élő heringállomány abundanciája. A fogáskorlátozás hatékonyabb módja azonban a célzott halászat betiltása és egy igen korlátozó, kizárólag a járulékos fogásokra vonatkozó TAC meghatározása. A Bizottság felkérte az ICES-t, hogy szolgáltatson megfelelő adatokat, az ICES azonban jelezte, hogy a rendelet Tanács általi, idén októberben esedékes elfogadása előtt nem tud szám adatokkal szolgálni a 2020-as elkerülhetetlen járulékos fogásokról. A Bizottság becslése szerint a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományra vonatkozó halászati lehetőségek [...] %-kal csökkennek. A Bizottság feltett szándéka, hogy javaslatot nyújtson be a 2020. évi halászati lehetőségekről szóló rendelet módosítására, amint az ICES rendelkezésre bocsátja a 2020-as elkerülhetetlen járulékos fogásokra vonatkozó adatokat. Ezen túlmenően, tekintettel a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány állapotára, valamint az ICES arra vonatkozó szakvéleményére, amely szerint az ívóhelyek lezárása olyan további előnyökkel járhat az állományra nézve, amelyek pusztán a TAC meghatározásával nem érhetők el (pl. zavartalan ívás miatti fokozott állománypótlódás), az ívóhelyek meglévő nyári lezárása meghosszabbításra kerül és alkalmazási köre is kiszélesedik. Végezetül, a hobbihorgászatra tilalom van érvényben, mivel a kifogott mennyiségek jelentős szintet képviselnek, ha a TAC igen korlátozó, kizárólag a járulékos fogásokra vonatkozó TAC-ra csökken.

A Balti-tenger középső térségének heringállománya és a rigai-öbölbeli heringállományok, valamint a sprattállomány, a Balti-tenger fő medencéjének lazacállománya és a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány tekintetében javasolt TAC-ok megfelelnek az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott MFH szerinti halászati mortalitási tartománynak. A Balti-tenger fő medencéjének lazacállományával kapcsolatban Finnország és Észtország kérte a tavaly bevezetett, területek közötti, korlátozott mértékű rugalmasság fenntartását, és ezáltal annak folytatását. A Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állományt illetően az ICES rámutat arra, hogy az állomány helyzete törékeny és ismét romlik, ezért ismét bevezetésre kerül az ívóhelyek – meghosszabbított és szélesebb körű – téli lezárása, mivel az ICES úgy véli, hogy e tilalmak olyan további előnyökkel járhatnak, amelyek pusztán a TAC meghatározásával nem érhetők el. Mivel a hobbihorgászat jelentős mértékben hozzájárul a halászati mortalitáshoz, a hobbihorgászatra vonatkozó fogási korlát a TAC csökkentésével azonos mértékben csökken. Végezetül, mivel az ICES 24 alkörzetben keverednek a Balti-tenger keleti és nyugati részén élő közönséges tőkehalak, valamint a 2019-ben elfogadott sürgősségi intézkedések nyomán az ICES 24 alkörzetben a parttól mért hat tengeri mérföldön túl tilos a közönséges tőkehal célzott halászata, és csak az elkerülhetetlen járulékos fogások ejthetők. Továbbá annak érdekében, hogy a szóban forgó területen ugyanazok a feltételek érvényesüljenek, mint a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány gazdálkodási területén, az ICES 24 alkörzetben

a parttól mért hat tengeri mérföldön túl tilos a hobbihorgászat, mivel e területeken nagyrészt a Balti-tenger keleti részén élő tőkehal fordul elő.

A sima lepényhalra vonatkozó TAC egyrészt az ICES 21–23 alkörzetben a maximális fenntartható hozamra vonatkozó ajánlás, másrészt az ICES 24–32 alkörzetben előforduló állomány tekintetében az ICES által a korlátozott adatellátottságú állományokra vonatkozóan kidolgozott megközelítés alapján került meghatározásra. A Finn-öböl lazacállományára és a Botteni-öböl heringállományra vonatkozó TAC-ok is az ICES által azon állományok kapcsán kidolgozott megközelítés alapján került meghatározásra, amelyekről nem áll rendelkezésre elegendő adat.

A 847/96/EK tanácsi rendelet kiegészítő feltételeket vezetett be a TAC-ok éves kezelésére vonatkozóan, többek között az elővigyázatossági szempontból, illetve az analitikai célokra kifogható állományokra vonatkozóan a 3. és a 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket. A hivatkozott rendelet 2. cikke értelmében a TAC-ok rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján nemrégiben a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában bevezetésre került a rugalmassági mechanizmus. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené az élő tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, valamint akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, egyértelművé kell tenni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor alkalmazható, ha a tagállamok nem élnek az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt lehetőségével.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2020. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2019/124 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ 6. cikke értelmében állományvédelmi intézkedéseket kell elfogadni a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvéleményeket figyelembe véve, ideértve adott esetben a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság és más tanácsadó szervek által készített jelentéseket, a megfelelő földrajzi területek vagy szakterületek tekintetében létrehozott tanácsadó testületek szakvéleményeit, valamint a tagállamok bármely közös ajánlását is.
- (2) A Tanács feladata, hogy a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan intézkedéseket – ezen belül adott esetben bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket – fogadjon el. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy minden tagállam számára biztosított legyen a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi állomány, illetve valamennyi halászat tekintetében, és kellő figyelmet kapjanak a közös halászati politikának az 1380/2013/EU rendeletben meghatározott célkitűzései.
- (3) Az 1380/2013/EU rendelet 2. cikke értelmében a közös halászati politika célja a maximális fenntartható hozamnak megfelelő kiaknázási arány elérése 2015-ig, amennyiben lehetséges, és legkésőbb 2020-ig fokozatosan az összes halállomány esetében.
- (4) A teljes kifogható mennyiségeket (TAC-ok) ezért az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és a társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor az egyes halászati ágazatok közötti méltányos bánásmódot; ezenkívül az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket is figyelembe kell venni.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

- (5) Az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet² többéves tervet hoz létre a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és ezek halászatára vonatkozóan (a továbbiakban: a terv). A terv célja annak biztosítása, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot biztosító szintet. Ennek érdekében az érintett állományok esetében a lehető leghamarabb, és fokozatos alapon legkésőbb 2020-ig el kell érni a halászati mortalitás célértékét, amely tartományokban kerül meghatározásra. A közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira vonatkozó 2020. évi fogási korlátokat helyénvaló a terv célkitűzéseivel összhangban megállapítani.
- (6) A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) jelezte, hogy a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány biomasszája az ICES 20–24 alkörzetben továbbra is az ívásra képes biomassza legalacsonyabb szintjének referenciapontja alatt marad, amely alatt csökkenhet a szaporodóképesség (B_{lim}). Ezért az állomány állapotát értékelő, 2019. május 29-i éves szakvéleményében az ICES teljes halászati tilalmat javasolt. Az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban minden megfelelő korrekciós intézkedést meg kell hozni annak érdekében, hogy az állomány mérete minél hamarabb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintekre. Ezen túlmenően e rendelkezés további korrekciós intézkedések elfogadását is előírja. Ehhez fontos figyelembe venni általában a közös halászati politika és azon belül maga a terv célkitűzéseinek elérésére kitűzött időkeretet, különös tekintettel a meghozott korrekciós intézkedések várható hatására, ugyanakkor ragaszkodva a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök biztosításához az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében foglaltaknak megfelelően. Következésképpen az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésével összhangban helyénvaló úgy rendelkezni, hogy – a biomassza csökkenésének figyelembevétele érdekében – a Balti-tenger nyugati részén élő heringállományra vonatkozó halászati lehetőségek alacsonyabbak legyenek a halászati mortalitási tartományoknál.
- (7) A közönséges tőkehalnak a Balti-tenger keleti részén élő állományát illetően az ICES évek óta most először adott analitikai értékelést. Az ICES becslése szerint az állomány biomasszája nem éri el a B_{lim} értéket, és középtávon még a halászat teljes tilalma esetén is a B_{lim} érték alatt fog maradni. Tudományos szakvéleményében az ICES ezért teljes halászati tilalmat javasolt 2020-ra. Az ICES azonban nem tudta meghatározni a halászati mortalitási tartományokat. Az állományfelmérés alapján és a lehető leggyorsabb reagálás érdekében a Bizottság elfogadta a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) védelmét súlyosan fenyegető veszély enyhítését célzó intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2019/1248 bizottsági végrehajtási rendeletet³. Az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban a 2020. évi halászati lehetőségeket úgy kell meghatározni, hogy az állomány mérete minél hamarabb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintekre.

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

³ A Bizottság (EU) 2019/1248 végrehajtási rendelete (2019. július 22.) a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) védelmét súlyosan fenyegető veszély enyhítését célzó intézkedések megállapításáról (HL L 195., 2019.7.23., 2. o.).

- (8) Amennyiben a közönséges tőkehalnak a Balti-tenger keleti részén élő állományára vonatkozó halászati lehetőségek a tudományos szakvéleményekben megjelölt értékek szerint kerülnek megállapításra, az a kötelezettség, amely szerint a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány járulékos fogása által érintett vegyes halászatban az összes fogást ki kell rakodni, ahhoz a jelenséghez vezet, hogy a blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok esetében a kvóta kimerítése a halászati tevékenység leállítását idézi elő. Annak érdekében, hogy megfelelő egyensúly legyen teremthető egyrészt a halászat folytatása (tekintettel a potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményekre), másrészt pedig az említett állományok vonatkozásában a jó biológiai állapot elérésének szükségessége között, valamint figyelembe véve, hogy a vegyes halászatban nehéz valamennyi állományt a maximális fenntartható hozam szintjén egyidejűleg halászni, helyénvaló külön TAC-ot megállapítani a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány járulékos fogásaira vonatkozóan. E TAC-ot úgy kell meghatározni, hogy ne növekedjen az említett állományok mortalitása, valamint hogy az ösztönzőleg hasson a szelektivitás fokozása és a fogások elkerülése szempontjából.
- (9) Ezen túlmenően az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdése értelmében további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az érintett állomány szintje mielőbb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintre. A tudományos szakvélemények szerint az ívóhelyek lezárása olyan további előnyökkel (például a zavartalan ívás miatti fokozott állománypótlódás) járhat egy adott állomány számára, amelyek pusztán a TAC meghatározásával nem érhetők el. Tekintettel a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal állományának állapotára, helyénvaló kiterjeszteni a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehalra vonatkozó, meglévő nyári ívási tilalom földrajzi és időbeli hatályát. Továbbá a tudományos szakvélemény rámutat arra, hogy a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehalra irányuló hobbihorgászat relatív fontossága a TAC szintjétől függ. A TAC jelentős csökkentése miatt a hobbihorgászat keretében kifogott mennyiségek számottevőnek tekinthetők. Ezért helyénvaló megtiltani a közönséges tőkehal ICES 25–26 alkörzetben folytatott hobbihorgászatát, ahol a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal egyedei nagy számban fordulnak elő.
- (10) A Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány tekintetében a tudományos szakvélemények azt jelzik, hogy a hobbihorgászat jelentős mértékben hozzájárul az állomány teljes halászati mortalitásához. Tekintettel az állomány jelenlegi állapotára és a TAC csökkenésére, helyénvaló korlátozni az egyes horgászok által kifogható mennyiséget. Ez nincs kihatással a kereskedelmi célú halászati tevékenységekre vonatkozó viszonylagos stabilitás elvére. Ezenkívül a tudományos szakvélemények szerint a közönséges tőkehal nyugati és keleti állománya keveredik az ICES 24 alkörzetben. A közönséges tőkehal keleti állományának védelme céljából, valamint annak érdekében, hogy ugyanazok a feltételek érvényesüljenek, mint a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány gazdálkodási területén, az ICES 24 alkörzetben a TAC felhasználását helyénvaló a közönséges tőkehal járulékos fogásaira korlátozni; ez alól kivételt képeznek azok a kisüzemi part menti halászatot folytató halászok, akik a parttól mért hat tengeri mérföld széles sávban passzív halászeszközökkel folytatnak halászatot olyan helyeken, ahol a vízmélység nem éri el a 20 métert, mivel ezeken sekély vizű part menti területeken főképpen a közönséges tőkehal nyugati állománya fordul elő. Ennek megfelelően, valamint annak biztosítására, hogy ugyanazok a feltételek érvényesüljenek, mint az ICES 25–26 alkörzetben, az ICES 24 alkörzetben tilos a közönséges tőkehal hobbihorgászata a parttól mért hat tengeri mérföldön túl.

Végezetül, tekintettel az állomány sérülékeny állapotára és arra, hogy a tudományos szakvélemények szerint az ívóhelyek lezárása olyan további előnyökkel (például a zavartalan ívás miatti fokozott állománypótlódás) járhat egy adott állomány számára, amelyek pusztán a TAC meghatározásával nem érhetők el, helyénvaló újra bevezetni az ívóhelyek téli lezárását.

- (11) A part menti halászati lehetőségek teljes mértékű kihasználásának biztosítása érdekében a lazac tekintetében helyénvaló (az ICES 22–31 alkörzetből az ICES 32 alkörzet irányába) körzetek közötti korlátozott rugalmasságot bevezetni az ilyen rugalmasságot kérő tagállam számára.
- (12) Az ICES szakvéleménye szerint a lazacfogások 32 %-át tévesen, jellemzően tengeri pisztrángfogásként jelentik be. Mivel a Balti-tengeren a tengeri pisztráng halászata többnyire a part menti területeken zajlik, helyénvaló megtiltani a tengeri pisztráng négy tengeri mérföldön túl folytatott halászatát, valamint a tengeri pisztráng járulékos fogásait a tengeri pisztráng és a lazac teljes együttes fogásának 3 %-ára korlátozni a lazacfogások tengeri pisztránghalászként történő téves bejelentésének megelőzése érdekében.
- (13) Az e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁴ és különösen annak a fogások és a halászati erő kifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok Bizottsághoz történő továbbításáról szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. E rendeletben ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásairól a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során a tagállamoknak használniuk kell.
- (14) A 847/96/EK tanácsi rendelet⁵ kiegészítő feltételeket vezetett be a TAC-ok éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból, illetve analitikai célokra kifogható teljes mennyiségek tekintetében a 3. és a 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket is. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a TAC-ok rögzítésekor a Tanácsnak az állományok biológiai állapota alapján határozni kell arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3., illetve a 4. cikk. Később az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése bevezette az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené a tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, valamint rontaná az állományok biológiai állapotát, indokolt úgy rendelkezni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor legyen alkalmazandó az analitikai célokra kifogható teljes mennyiségre, ha a tagállamok nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt elvét.
- (15) Új tudományos szakvélemény alapján az ICES 3a körzetben, valamint az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizeiben élő norvégtőkehal-állományra

⁴ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

⁵ A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

vonatközoán előzetes TAC-ot kell megállapítani a 2019. november 1-jétől 2020. október 31-ig terjedő időszakra.

- (16) A halászati tevékenységek folyamatossága és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében indokolt előírni, hogy e rendelet 2020. január 1-jétől legyen alkalmazandó. Ugyanakkor helyénvaló rendelkezni arról is, hogy ez a rendelet az ICES 3a körzetben, valamint az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizeiben élő norvégtőkehal-állományra 2019. november 1-jétől 2020. október 31-ig legyen alkalmazandó. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet bizonyos balti-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározza a 2020. évi halászati lehetőségeket, és az egyéb vizekben élő állomány vonatkozásában meghatározott bizonyos halászati lehetőségek tekintetében módosítja az (EU) 2019/124 rendeletet⁶.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet a Balti-tengeren tevékenységet folytató uniós halászhajókra kell alkalmazni.
- (2) Ez a rendelet a hobbihorgászatra is alkalmazandó, amennyiben arra a vonatkozó rendelkezések kifejezetten hivatkoznak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározások érvényesek. Emellett a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

⁶ A Tanács (EU) 2019/124 rendelete (2019. január 30.) egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2019. évre történő meghatározásáról (HL L 29., 2019.1.31., 1. o.).

1. „alkörzet”: a 218/2009/EK tanácsi rendelet⁷ III. mellékletében meghatározott balti-tengeri ICES-alkörzetek egyike;
2. „teljes kifogható mennyiség (TAC)”: az egyes állományokból egyéves időszak alatt kifogható mennyiség;
3. „kvóta”: a TAC-nak az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;
4. „hobbihorgászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak nem kereskedelmi célú kiaknázására irányuló – például szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú – halászati tevékenység.

II. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

4. cikk

A TAC-ok és elosztásuk

A TAC-okat, a kvótákat és – adott esetben – a velük funkcionálisan összefüggő feltételeket a melléklet határozza meg.

5. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

- a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;
- b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;
- c) a 847/96/EK rendelet 3. cikke és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;
- d) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével összhangban visszatartott vagy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján átcsoportosított mennyiségek;
- e) az 1224/2009/EK rendelet 105. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

6. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

E rendelet melléklete meghatározza a nem célfajoknak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdésében említett, biztonságos biológiai határértékeken belüli azon állományait, amelyek esetében el lehet térni a fogásoknak az érintett kvótába való beleszámítására vonatkozó kötelezettségtől.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

7. cikk

A közönséges tőkehalra irányuló, az ICES 22–26 alkörzetben folytatott hobbihorgászatra vonatkozó intézkedések

- (1) A hobbihorgászat keretében az ICES 22–24 alkörzetben kifogott közönséges tőkehalból minden horgász naponta legfeljebb két egyedet tarthat meg.
- (2) A hobbihorgászat tilos az ICES 24 alkörzetben az alapvonalaktól mért hat tengeri mérföldön túl, valamint az ICES 25–26 alkörzetben.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdés nem érinti a tagállami szinten elfogadott szigorúbb intézkedéseket.

8. cikk

Az ICES 22–32 alkörzetben folytatott tengeripisztráng- és lazachalászatra vonatkozó intézkedések

- (1) A haláshajók számára 2020. január 1-jétől december 31-ig tilos a tengeri pisztráng halászata az ICES 22–32 alkörzetben az alapvonalaktól mért négy tengeri mérföldön túl. Az e vizeken folytatott lazachalászat során a tengeri pisztráng járulékos fogásai nem haladhatják meg a bármely pillanatban a fedélzeten tartott vagy az egyes halászati utak után kirakodott összes lazac és tengeri pisztráng 3 %-át. Az e vizeken lazachalászatot folytató hajók parancsnokai gondoskodnak arról, hogy halászati tevékenységüket a tagállam ellenőrző hatóságai bármikor nyomon követhessék. E célból az említett haláshajók felszerelhetők például hajómegfigyelési rendszerrel (VMS) vagy egy ezzel egyenértékű, az ellenőrző hatóság által tanúsított elektronikus ellenőrzési rendszerrel.
- (2) Az (1) bekezdés nem érinti a tagállami szinten elfogadott szigorúbb intézkedéseket.

9. cikk

Rugalmasság

- (1) Az e rendelet mellékletében foglalt eltérő rendelkezés hiányában a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.
- (2) A 847/96/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke nem alkalmazandó abban az esetben, ha egy tagállam alkalmazza az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében meghatározott elvét.

10. cikk

Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján megküldik a Bizottságnak az állományok kifogott vagy kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

11. cikk

Az (EU) 2019/124 rendelet módosítása

Az (EU) 2019/124 rendelet IA. melléklete a következőképpen módosul:

Az ICES 3a körzetben, valamint az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizeiben élő norvég tőkehalra vonatkozó halászati lehetőségeket és a kapcsolódó járulékos fogásokat tartalmazó táblázat helyébe a következő szöveg lép:

Év	2019	2020	Analitikai TAC
„Faj:	Norvég tőkehal és a kapcsolódó járulékos fogások <i>Trisopterus esmarkii</i>		Övezet: 3a; a 2a és 4 övezet uniós vizei (NOP/2A3A4.)
Dánia	54 949 ⁽¹⁾⁽³⁾	p.m. ⁽⁶⁾	A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó.
Németország	11 ⁽¹⁾⁽²⁾⁽³⁾	p.m. ⁽⁶⁾	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.
Hollandia	40 ⁽¹⁾⁽²⁾⁽³⁾	p.m. ⁽⁶⁾	
Unió	55 000 ⁽¹⁾⁽³⁾	p.m. ⁽⁶⁾	
Norvégia	14 500 ⁽⁴⁾	p.m.	
Feröer szigetek	5 000 ⁽⁵⁾	p.m.	
TAC	Nem releváns	Nem releváns	

(1) A kvóta legfeljebb 5 %-át a foltos tőkehal és a vékonybajszú tőkehal járulékos fogásai is képezhetik (OT2/*2A3A4). A foltos tőkehalnak és a vékonybajszú tőkehalnak a kvótába e rendelkezés alapján beleszámított járulékos fogásai, valamint bizonyos fajoknak a kvótába az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdése szerint beleszámított járulékos fogásai együttesen nem haladhatják meg a kvóta 9 %-át.

(2) Kizárólag az ICES 2a, 3a és 4 övezet uniós vizein halászható kvóta.

(3) Az uniós kvóta csak 2018. november 1-jétől 2019. október 31-ig halászható.

(4) Válogató rácsot kell használni.

(5) Válogató rácsot kell használni. Beleértendő az elkerülhetetlen járulékos fogások maximum 15 %-a (NOP/*2A3A4), amelyet bele kell számítani e kvótába.

(6) Az uniós kvóta kizárólag 2019. november 1-jétől 2020. október 31-ig halászható.”

12. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendeletet 2020. január 1-jétől alkalmazandó, a 11. cikk kivételével, amelyet 2019. november 1-jétől 2020. október 31-ig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*